

komendę straży pożarnych i zarząd oddziału powiatowego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

§ 4. 1. Gromadzki naczelnik straży pożarnych pełni swe obowiązki honorowo.

2. Gromadzki naczelnik straży pożarnych otrzymuje z budżetu gromadzkiej rady narodowej zwrot kosztów podróży służbowych na zasadach przewidzianych dla pracowników prezydium rad narodowych.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, pokrywane są z kwot przewidzianych na ochronę przeciwpożarową.

§ 5. 1. Gromadzki naczelnik straży pożarnych załatwia czynności urzędowe w miarę możliwości w pomieszczeniu wyznaczonym mu w tym celu przez prezydium gromadzkiej rady narodowej. Materiały kancelaryjne zapewnia mu prezydium gromadzkiej rady narodowej.

2. Gromadzki naczelnik straży pożarnych przy wykonywaniu swoich obowiązków posługuje się legitymacją wystawioną przez prezydium gromadzkiej rady narodowej według wzoru ustalonego przez Komendę Główną Straży Pożarnych.

§ 6. 1. W osiedlach i miastach nie stanowiących powiatów, nie posiadających zawodowych jednostek ochrony przeciwpożarowej, zadania gromadzkiego naczelnika straży pożarnych określone w § 1 ust. 2 wykonuje odpowiednio naczelnik miejscowej ochotniczej lub obowiązkowej straży pożarnej.

2. Jeżeli w poszczególnych osiedlach i miastach, o których mowa w ust. 1, jest więcej niż jedna straż pożarna, prezydium właściwej rady narodowej może powołać odpowiednio osiedlowego lub miejskiego naczelnika straży pożarnych.

3. W wypadku określonym w ust. 2 przepisy uchwały dotyczące gromadzkiego naczelnika straży pożarnych stosuje się odpowiednio do osiedlowego i miejskiego w miastach nie stanowiących powiatów miejskich naczelnika straży pożarnych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

254

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 1 września 1967 r.

w sprawie ogólnych zasad eksploatacji urządzeń energetycznych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy urządzeń energetycznych wymienionych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie określenia rodzajów urządzeń energetycznych objętych przepisami ustawy o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 3, poz. 16).

§ 2. 1. Zarządzenie ustala ogólne zasady eksploatacji urządzeń energetycznych w jednostkach gospodarki społecznej, zwanych dalej „zakładami”.

2. Szczegółowe zasady eksploatacji poszczególnych rodzajów urządzeń energetycznych regulują odrębne przepisy, wydawane przez Ministra Górnictwa i Energetyki, zwane dalej „szczegółowymi przepisami eksploatacji”.

3. Przepisy zarządzenia należy również stosować przy eksploatacji urządzeń energetycznych w zakładach górniczych, o ile przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w zakładach górniczych, przepisy o prowadzeniu ruchu zakładów górniczych lub normy obowiązujące w zakładach górniczych nie stanowią inaczej.

§ 3. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o eksploatacji urządzeń energetycznych — należy przez to rozumieć prowadzenie ruchu tych urządzeń oraz utrzymanie ich w należyłym stanie technicznym,
- 2) o służbach eksploatacyjnych — należy przez to rozumieć osoby, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Gór-

nictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. w sprawie kwalifikacji osób sprawujących kierownictwo i dozór nad eksploatacją urządzeń energetycznych (Dz. U. Nr 38, poz. 238), w rozporządzeniu Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. w sprawie kwalifikacji osób wykonujących usługi w zakresie konserwacji i naprawy urządzeń energetycznych (Dz. U. Nr 38, poz. 239) oraz w rozporządzeniu Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. w sprawie wykazu stanowisk i kwalifikacji osób obsługujących urządzenia energetyczne (Dz. U. Nr 38, poz. 240).

Rozdział 2.

Służby eksploatacyjne.

§ 4. Służby eksploatacyjne są obowiązane do prowadzenia eksploatacji urządzeń energetycznych zgodnie z przepisami zarządzenia oraz szczegółowymi przepisami o eksploatacji oraz zgodnie z obowiązującymi instrukcjami o eksploatacji poszczególnych urządzeń energetycznych.

§ 5. 1. Do zakresu działania osób sprawujących dozór nad eksploatacją urządzeń energetycznych (osób dozoru) należy:

- 1) bezpośrednie prowadzenie eksploatacji określonych urządzeń energetycznych zgodnie z zasadami techniki oraz wymaganiami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 2) bezpośrednie kierowanie czynnościami osób zajmujących się obsługą, konserwacją lub naprawami urządzeń energetycznych,
- 3) kontrola stosowania instrukcji o eksploatacji,
- 4) nadzorowanie właściwego przygotowania i organizacji miejsc pracy w sposób zabezpieczający przed wypadkami przy pracy,

- 5) kontrolowanie realizacji programów pracy urządzeń energetycznych,
- 6) nadzorowanie i wykonywanie pomiarów niezbędnych do racjonalnej gospodarki paliwowo-energetycznej, a w szczególności pomiarów zużycia paliw i energii, parametrów roboczych oraz stopnia wykorzystania urządzeń energetycznych,
- 7) kontrolowanie zapisów ruchowych oraz sporządzanie ustalonych raportów i sprawozdań,
- 8) inicjowanie przedsięwzięć zmierzających do usprawnienia eksploatacji urządzeń energetycznych.

2. Do zakresu działania osób sprawujących kierownictwo nad eksploatacją urządzeń energetycznych (osób kierownictwa) należy:

- 1) prowadzenie gospodarki paliwowo-energetycznej określonego działu (wydziału, sekcji),
- 2) kierowanie za pośrednictwem osób dozoru czynnościami osób obsługujących urządzenia energetyczne oraz osób wykonujących konserwacje i naprawy urządzeń energetycznych,
- 3) kierowanie opracowaniem i prowadzeniem dokumentacji niezbędnej do prawidłowej eksploatacji urządzeń energetycznych,
- 4) udział w przyjmowaniu urządzeń energetycznych do eksploatacji,
- 5) opracowywanie projektów instrukcji o eksploatacji,
- 6) współpraca z organami upoważnionymi do dysponowania mocą urządzeń energetycznych przyłączonych do wspólnej sieci,
- 7) opracowywanie programów pracy urządzeń energetycznych, ze szczególnym uwzględnieniem pracy tych urządzeń w godzinach największego obciążenia układu energetycznego,
- 8) inicjowanie przedsięwzięć zmierzających do usprawnienia gospodarki paliwowo-energetycznej.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do tych osób kierownictwa, które jako osoby dozoru bezpośrednio prowadzą eksploatację określonych urządzeń energetycznych.

§ 6. 1. Zakres działania osób obsługujących urządzenia energetyczne oraz osób wykonujących usługi w zakresie konserwacji i naprawy urządzeń energetycznych powinien wynikać z instrukcji o eksploatacji urządzeń energetycznych.

2. Instrukcje o eksploatacji powinny być opracowane na podstawie zarządzenia i szczegółowych przepisów o eksploatacji oraz na podstawie dokumentacji fabrycznej, a w szczególności fabrycznych instrukcji o obsłudze urządzenia i powinny określać:

- 1) ogólną charakterystykę techniczną urządzenia energetycznego i niezbędne warunki techniczne eksploatacji,
- 2) czynności związane z uruchomieniem, obsługą w czasie pracy i zatrzymaniem urządzenia energetycznego w warunkach normalnej eksploatacji,
- 3) wymagania w zakresie konserwacji urządzeń energetycznych,
- 4) zasady postępowania w razie awarii, pożaru lub innych zakłóceń w pracy urządzenia energetycznego,
- 5) zakresy i terminy wykonywania zapisów ruchowych (wskazania aparatury kontrolno-pomiarowej, manipulacje ruchowe i inne),
- 6) zakresy i terminy prób, pomiarów, przeglądów i remontów,
- 7) wymagania dotyczące ochrony przed porażeniem, pożarem, wybuchem oraz inne wymagania w zakresie bezpieczeństwa obsługi i otoczenia.

3. Instrukcję o eksploatacji zatwierdza kierownik zakładu.

§ 7. Wyciąg z instrukcji o eksploatacji określający podstawowe czynności związane z obsługą urządzenia, a w szczególności zasady postępowania na wypadek awarii, pożaru lub innych zakłóceń, powinien być umieszczony w widocznym miejscu pracy urządzenia.

Rozdział 3.

Dokumentacja techniczna.

§ 8. 1. Każde urządzenie energetyczne w zakładzie powinno mieć odpowiednią dokumentację techniczną.

2. Do dokumentacji technicznej zalicza się:

- 1) dokumentację fabryczną dostarczoną przez dostawcę urządzenia w zakresie ustalonym obowiązującymi przepisami lub w drodze porozumienia między dostawcą i odbiorcą urządzeń, a obejmującą w szczególności świadectwa, karty gwarancyjne, fabryczne instrukcje o obsłudze, opisy techniczne oraz rysunki konstrukcyjne, montażowe i zestawieniowe,
- 2) dokumentację eksploatacyjną obejmującą:
  - a) dokumenty przyjęcia urządzenia do eksploatacji,
  - b) instrukcje o eksploatacji,
  - c) książki i raporty pracy urządzenia energetycznego (w zależności od potrzeb),
  - d) dokumenty dotyczące przeglądów, konserwacji i remontów urządzenia energetycznego,
  - e) wyniki prób i pomiarów okresowych i doraźnych (protokoły),
  - f) dokumenty dotyczące uszkodzeń,
  - g) dokumenty określone przepisami szczególnymi (np. o dozorcze technicznym), wykazy lub opisy sprzętu ochronnego, zabezpieczającego itp.,
  - h) wykaz niezbędnych części zapasowych i stan ich posiadania.

§ 9. 1. Jeżeli szczegółowe przepisy o eksploatacji nie stanowią inaczej, kierownicy zakładów, kierując się wymaganiami § 8, ustala niezbędną dokumentację eksploatacyjną dla poszczególnych urządzeń energetycznych zakładu.

2. Dokumentacja eksploatacyjna powinna być bieżąco aktualizowana.

3. Zasady i tryb prowadzenia dokumentacji technicznej w zakładzie określa kierownik zakładu.

Rozdział 4.

Przyjmowanie urządzeń energetycznych do eksploatacji.

§ 10. 1. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, decyzję o przyjęciu urządzenia energetycznego do eksploatacji podejmuje kierownik zakładu, wyznaczając osoby kierownictwa i dozoru odpowiedzialne za eksploatację urządzenia.

2. Przyjęcie urządzenia energetycznego do eksploatacji może nastąpić po:

- 1) sprawdzeniu kompletności dokumentacji technicznej,
- 2) przeprowadzeniu prób i pomiarów w zakresie umożliwiającym stwierdzenie, czy urządzenie odpowiada oznaczonym warunkom technicznym,
- 3) sprawdzeniu, czy urządzenie jest dopuszczone do ruchu lub obrotu zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- 4) sprawdzeniu, czy przeprowadzony został odbiór techniczny przez organy dozoru technicznego, o ile urządzenie takiemu odbiorowi podlega,
- 5) sprawdzeniu, czy stan urządzenia i przygotowanie jego miejsca pracy odpowiadają warunkom technicznym oraz

wymaganiom bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej,

6) sporządzeniu protokołu przyjęcia urządzenia energetycznego do eksploatacji.

3. Protokół przyjęcia urządzenia energetycznego do eksploatacji powinien zawierać:

- 1) wyniki przeprowadzonych prób i pomiarów (ust. 2 pkt 2),
- 2) wykaz braków i usterek, ze wskazaniem terminu ich usunięcia,
- 3) wykaz dokumentacji technicznej, materiałów i części zamiennych,
- 4) stwierdzenie, czy zostały spełnione wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej,
- 5) stwierdzenie, czy urządzenie energetyczne może być przyjęte do eksploatacji.

§ 11. 1. W uzasadnionych wypadkach kierownik zakładu, za zgodą inspektora pracy, może powziąć decyzję o przyjęciu do eksploatacji urządzenia energetycznego nie odpowiadającego w pełni oznaczonym warunkom technicznym, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia bezpieczeństwa obsługi i otoczenia, a nieprzyjęcie urządzenia energetycznego do eksploatacji mogłoby spowodować straty gospodarcze lub zakłócenia w pracy innych urządzeń.

2. Urządzenia energetyczne, o których mowa w ust. 1, nie mogą być eksploatowane dłużej niż 6 miesięcy. Po upływie tego okresu urządzenie energetyczne może być dalej eksploatowane pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w § 10.

§ 12. Dla urządzenia energetycznego przyjętego do eksploatacji kierownik zakładu powinien wyznaczyć pracowników służby eksploatacyjnej, posiadających wymagane kwalifikacje w zakresie eksploatacji urządzeń energetycznych właściwej grupy i wymagane zaświadczenia kwalifikacyjne oraz odpowiednio poinstruowanych i wyposażonych w środki i materiały niezbędne do prowadzenia eksploatacji urządzenia energetycznego.

Rozdział 5.

Prowadzenie eksploatacji urządzeń energetycznych.

§ 13. Osoby kierownictwa i dozoru prowadzące eksploatację urządzenia energetycznego powinny zapewnić w szczególności właściwe i zgodne z przeznaczeniem wykorzystanie urządzenia, ekonomiczne użytkowanie paliw i energii oraz pełne bezpieczeństwo obsługi i otoczenia.

§ 14. 1. Wskazania aparatury kontrolno-pomiarowej, obejmujące w szczególności wielkości zużycia paliw i energii, powinny być bieżąco rejestrowane przez osoby obsługujące urządzenie energetyczne.

2. W ustalonych okresach zapisy, o których mowa w ust. 1, powinny być analizowane przez osoby kierownictwa i dozoru w celu oceny:

- 1) racjonalności stosowania oraz stopnia wykorzystania urządzeń energetycznych i osiągniętej przez nich sprawności,
- 2) prawidłowości założeń do przyjętych programów pracy oraz układów pracy urządzeń energetycznych.

3. Na podstawie wyników analizy należy podejmować niezbędne przedsięwzięcia zmierzające do usprawnienia gospodarki paliwowo-energetycznej w zakładzie (§ 5 ust. 2 pkt 8).

§ 15. 1. Programy pracy odbiorników energii lub paliw gazowych powinny przewidywać taki przebieg obciążenia, ażeby w godzinach największego obciążenia układu energetycznego ilość pobieranej energii oraz paliw gazowych była najmniejsza.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy urządzeń, których wielkość obciążenia jest niezależna od zakładu.

§ 16. 1. W terminach ustalonych przez kierownika zakładu należy dokonywać oceny stanu urządzeń energetycznych, ich zdolności do dalszej niezawodnej pracy, warunków eksploatacji, a zwłaszcza warunków bezpieczeństwa i higieny pracy — na podstawie wyników przeprowadzanych okresowo przeglądów oraz prób i pomiarów.

2. W zakres przeglądu wchodzi:

- 1) sprawdzenie stanu technicznego urządzenia energetycznego oraz stanu pomieszczenia, w którym odbywa się jego eksploatacja,
- 2) stwierdzenie stopnia zużycia lub uszkodzenia urządzenia energetycznego lub jego części,
- 3) sprawdzenie prawidłowości wskazań aparatury kontrolno-pomiarowej,
- 4) niezbędne próby i pomiary.

3. Próby i pomiary powinny dotyczyć:

- 1) wielkości charakteryzujących niezawodność i bezpieczeństwo pracy urządzenia,
- 2) parametrów techniczno-ekonomicznych, zwłaszcza dotyczących wydajności oraz sprawności pracy urządzenia (w szczególności strat energetycznych).

4. Wyniki prób i pomiarów należy uznać za zadowalające, jeżeli odpowiadają one wartościom dopuszczalnym, podanym w szczegółowych przepisach o eksploatacji lub w odpowiedniej dokumentacji technicznej urządzenia energetycznego.

5. Wyniki prób i pomiarów powinny być porównane z uzyskanymi w poprzednim okresie, a jeżeli wykazują znaczne pogorszenie — urządzenie należy poddać wzmocnieniu nadzorowi i zwiększyć częstość prób i pomiarów.

§ 17. W wyniku przeprowadzonego przeglądu należy:

- 1) wykonać niezbędne zabiegi konserwacyjne,
- 2) usunąć stwierdzone usterek,
- 3) wymienić zużywające się szybko części urządzenia.

§ 18. Przy ustalaniu terminów i zakresu przeglądów, prób i pomiarów należy uwzględniać lokalne warunki pracy urządzenia, jego stopień ważności w procesie technologicznym, wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy oraz czynniki zmniejszające niezawodność pracy urządzenia, a w szczególności:

- 1) okresowe nasilenie skrajnie niskich albo skrajnie wysokich temperatur otoczenia, wyładowań atmosferycznych itp.,
- 2) wzmógłony stopień zapylenia, zawilgocenia itp.,
- 3) przeciążenie,
- 4) stopień wyposażenia w urządzenia zabezpieczające i sygnalizacyjne,
- 5) niezawodność konstrukcji urządzenia i przebieg jego dotychczasowej pracy,
- 6) inne warunki pracy urządzenia.

§ 19. Jeżeli w okresie między kolejnymi planowanymi przeglądami (§ 16) wystąpią przejawy nasuwające przypuszczenie, że urządzenie energetyczne mogłoby ulec uszkodzeniu, należy przeprowadzić przegląd doraźny tego urządzenia na podstawie programu ustalonego każdorazowo w zależności od zaistniałych okoliczności.

§ 20. 1. Osoba sprawująca dozór nad eksploatacją urządzenia energetycznego powinna wstrzymać ruch tego urządzenia w razie stwierdzenia uszkodzeń lub zakłóceń uniemożliwiających normalną eksploatację.

2. Jeżeli ruch urządzenia energetycznego stwarza zagrożenie bezpieczeństwa obsługi lub otoczenia, decyzję o wstrzymaniu ruchu urządzenia powinna powziąć osoba obsługująca to urządzenie, zawiadamiając o tym właściwą osobę dozoru.

3. Urządzenie energetyczne powinno być przekazane do remontu lub wycofane z eksploatacji, jeżeli zostanie stwierdzone:

1) pogorszenie stanu technicznego poniżej wartości dopuszczalnych dla tego urządzenia, ustalonych w szczególnych przepisach o eksploatacji lub instrukcji o eksploatacji,

2) uszkodzenie urządzenia zagrażające niezawodności ruchu lub uniemożliwiająca dalszą jego pracę, a zwłaszcza zagrażające bezpieczeństwu obsługi i otoczenia.

4. Decyzję o wycofaniu urządzenia energetycznego z eksploatacji podejmuje kierownik zakładu na wniosek osoby sprawującej kierownictwo nad eksploatacją tego urządzenia.

5. Przepis ust. 4 nie dotyczy wypadków, w których decyzję o wycofaniu urządzenia z eksploatacji podejmuje jednostka upoważniona do dysponowania mocą urządzeń energetycznych przyłączonych do wspólnej sieci lub inny organ upoważniony do tego na podstawie przepisów szczególnych.

§ 21. 1. W wyniku wykonania remontu urządzenie energetyczne powinno być doprowadzone do stanu odpowiadającego warunkom technicznym, wynikającym z przepisów zarządzenia lub szczegółowych przepisów o eksploatacji.

2. Remont powinien być wykorzystany do modernizacji urządzenia energetycznego w celu poprawienia parametrów techniczno-ekonomicznych.

Rozdział 6.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 22. Kierownicy zakładów przeanalizują stosowane w zakładzie zasady eksploatacji urządzeń energetycznych, zakres działania służb eksploatacyjnych, stan dokumentacji technicznej oraz obowiązujące instrukcje o eksploatacji i dostosują je do wymagań zarządzenia w terminie jednego roku od dnia wejścia zarządzenia w życie.

§ 23. Jeżeli szczegółowe przepisy o eksploatacji przewidują wymagania wyższe od określonych w zarządzeniu,

mają zastosowanie w tym zakresie postanowienia szczególnych przepisów o eksploatacji.

§ 24. 1. W wyjątkowych wypadkach uzasadnionych ważnymi względami technicznymi i ekonomicznymi kierownik jednostki nadrzędnej nad zakładem może — po uzyskaniu zgody właściwego terenowo okręgowego inspektoratu gospodarki paliwowo-energetycznej lub właściwego okręgowego urzędu górniczego w odniesieniu do zakładów górniczych — zezwolić na eksploatację urządzeń w sposób odmienny niż to przewidują przepisy niniejszego zarządzenia i szczególne przepisy o eksploatacji, jeżeli nie spowoduje to obniżenia stanu bezpieczeństwa i higieny pracy ani stanu ochrony przeciwpożarowej.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać sposób odmiennej eksploatacji i czas jej trwania.

§ 25. 1. Tracą moc dotychczasowe przepisy w zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem.

2. W szczególności — stosownie do przepisów art. 21 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) — tracą moc:

- 1) część I „Przepisów eksploatacji technicznej urządzeń elektrycznych w zakładach przemysłowych”, zatwierdzonych przez Ministra Energetyki dnia 9 lutego 1953 r., zmienionych zarządzeniem nr 120 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 23 czerwca 1958 r.,
- 2) w części 1 „Przepisów eksploatacji elektrowni i sieci”, zatwierdzonych przez Ministra Górnictwa i Energetyki dnia 16 grudnia 1959 r.:
  - a) pkt 1 „Dokumentacja techniczna”,
  - b) pkt 2 „Przyjęcie do eksploatacji podstawowych urządzeń energetycznych”,
  - c) pkt 9 „Sprawozdawczość techniczna”.

§ 26. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Mitrega*

255

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 1 września 1967 r.

w sprawie eksploatacji kotłów rusztowych na paliwo stałe.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady eksploatacji następujących kotłów rusztowych zainstalowanych w jednostkach gospodarki społecznej, zwanych dalej „zakładami”:

- 1) kotłów parowych o wydajności 1 t/h ($\approx$ 0,28 kg/s) i większej,
- 2) kotłów wodnych o wydajności 0,5 Gcal/h ($\approx$ 0,58 MW) i większej.

2. Zarządzenie nie dotyczy kotłów opalanych pyłem z paliw stałych, paliwem płynnym i gazowym oraz kotłów odzysknicowych.

§ 2. Użyte w zarządzeniu określenia:

- 1) kocioł — obejmuje również urządzenia pomocnicze,
- 2) urządzenia pomocnicze — obejmuje również urządzenia ciągu i podmuchu, odpylania spalin, odzulfiania i odpopielania w obrębie kotłowni oraz pompy zasilające.

§ 3. Przy eksploatacji kotłów należy stosować odpowiednie przepisy rozporządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 7 października 1963 r. w sprawie budowy i eksploatacji kotłów parowych i wodnych, przenośnych zbiorników ciśnieniowych i wytwornic acetylenowych oraz wykonywania nad nimi dozoru technicznego (Dz. U. Nr 46, poz. 257) w zakresie wykonywania napraw przy zastosowaniu spawania, eksploatacji naczyń ciśnieniowych i dokumentacji technicznej wystawianej przez wytwórcę.